

enkelen toegankelijk, die zijn verpozing zocht in de natuur, waar hij met scherpe opmerkingsgave waarnam en studeerde.

Wij betreuren zijn heengaan ten zeerste.

H. W. KLERK DE REUS.

Literatuur.

S. P. Baldwin, H. C. Oberholster and L. G. Worly, Measurements of Birds. Scientific Publications of the Cleveland Museum of Natural History, Cleveland. Een poging om tot eenige uniformiteit bij het nemen van maten aan vogelhuiden te komen. De wijze waarop maten te nemen zijn, wordt duidelijk beschreven en met 152 illustraties toegelicht. Een korte bibliographie aan het eind citeert werken waarin een methode van meten aangegeven werd.

Harry C. Oberholster, The Birds of the Natuna Islands. Smith. Inst. U. S. Nat. Mus. Bul. 159. Beschreven worden de vogels, in hoofdzaak verzameld door Dr. ABBOTT, van de Natoena eilanden, welke noordwest van Borneo gelegen zijn en nog tot Nederlandsch Oost-Indië behooren. Van 11 eilanden waren tot dusver gegevens voorhanden. Zeer merkwaardig is de verdeeling der vogels over deze groep.

Slechts drie soorten hebben meer dan één subspecies. Eén vogel is bekend van zes eilanden, één ander van vijf eilanden, vijf soorten van vier eilanden terwijl geen andere soort van meer dan drie eilanden bekend is. Van 127 van dezen eilandengroep verzamelde soorten zijn 108 broedend aangetroffen, waarvan er 26 endemisch blijken te zijn, van de resteerende 84 soorten zijn zes slechts nog van de Anamba eil. bekend, de overige vinden hun verwanten op Borneo, Malakka, Sumatra, en Java.

Nieuw beschreven worden subspecies van *Orthotomus sericeus*, nl. *O. s. eupolius* en *O. s. hesperius*.

Alauda, Série II, No. 4, December 1931. G. DEMENTIEFF, Contributions à l'ornithologie de la Russe: Notes sur les Gerfauts de la Sibérie (p. 501—506). Schrijver komt in zijn beschouwing over de giervalken van Siberië tot de conclusie, dat van west naar oost de subspecifieke vormen *F. g. gyrfalco* L., *F. g. uralensis* Sewertzow & Menzbier en *F. g. grebnitzkii* Sewertzow te onderscheiden zijn. — N. MAYAUD, Sur l'ornithologie du Roussillon (p. 511—552). Avifauna van de Oost-Pyreneën, *Galerida theklae theklae* Brehm, als nieuwe soort voor Frankrijk waargenomen en verzameld.

Idem, Jan.-Mars, 1932. Noël MAYAUD, Considerations sur la Morphologie et la Systematique de quelques Puffins (p. 41—78).

Werden in het vorige nummer, bij de beschrijving van de Avifauna

der Oost-Pyreneën, door dezelfde schrijver *Galerida theklæ* en *Galerida cristata* osteologisch vergeleken, thans verschijnt van de hand van den heer MAYAUD een interessante studie over het geslacht *Puffinus*.

Eerst worden de uiterlijke verschillen tusschen *P. p. puffinus*, *P. p. yelkouan* en *P. p. mauretanicus* beschreven om daarna over te gaan tot een vergelijking van eenige skeletdeelen van deze drie vormen. *P. p. puffinus* blijkt in schedelbouw duidelijke verschillen te vertoonen, terwijl *P. p. yelkouan* en *P. p. mauretanicus* zeer veel overeenkomst vertoonen. Vervolgens worden de verschillende soorten tot het geslacht *Puffinus* behoorend, osteologisch met elkaar vergeleken.

Anzeiger der Ornith. Gesellschaft in Bayern, Bd. II, Nr. 4, 1 April 1932. OSCAR NEUMANN, Bemerkungen über neue und ungenügend bekannte Rassen palæarktischer Vögel (p. 145—150). O.a. beschrijving van *Burhinus oedicnemus jordansi*, subsp. nov. van Palestina en Syrië en *Sula leucogaster yamashinae* van Bonin. — DR. H. VON BOETTICHER, KLEINSCHMIDT's Formenkreisbegriff und der Begriff von Rasse, Art und Gattung im modernen System (p. 158—162). Beschouwingen naar aanleiding van KLEINSCHMIDT's Formenkreis *Corvus Perisorius* en *Parus Acredula*, met critiek hierop.

The Auk, Vol. XLIX, 1932. ROBBINS, Feeding actions of the Crossbill (p. 159—165). Naar aanleiding van de beschrijving van William YARRELL van de kruisbek, bevestigt ROBBINS, dat deze de snavel gebruikt als wig om de zaden van pijnboomen te kunnen bereiken. De snavel wordt tusschen de kegelschubben gebracht en gedraaid, waarbij de over elkaar reikende punten de snavel steunen, met de tong worden de zaden opgenomen.

J. G. VAN MARLE.

British Birds, Vol. XXVI, No. 1 (June 1932). Deze aflevering is zéér belangrijk. Zij bevat:

1°. „The Ivory-Gull in Spitsbergen” by C. T. DALGETY. Een relaas (met mooie foto's) van drie verschillende broedplaatsen der ivoormeeuw, *Pagophila eburnea*, door den schrijver in 1927, '30 en '31 op Spitsbergen bezocht benevens de gemiddelde maten en de maxima en minima van 37 eieren dezer, zoo zeldzame, soort. — 2°. „New British birds and alterations to the British list” by H. F. WITHERBY. O.a. een nieuwe britsche subspecies van de scholekster, *Haematopus ostralegus occidentalis* Neumann. In totaal zijn er nu, sedert het gereedkomen van het „Practical Handbook”, 28 aanvullingen en wijzigingen verschenen. De volgende namen zijn thans gewijzigd:

Carduelis l. linaria wordt *Carduelis fl. flammea* (L.)
 „ „ *rostrata* „ „ „ *rostrata* (Coues)
 „ „ *cabaret* „ „ „ *cabaret* (P. L. S. Müll.)
Nyctea nyctea „ *Nyctea scandiaca* (L.)

Verder worden trinair: *Pyrrhocorax p. pyrrhocorax* (L.); *Emberiza c. cirrus* L.; *Turdus m. musicus* L.; *Halixetus a. albicilla* (L.) en *Alle a. alle* (L.), en wordt de auteursnaam van *Oenanthe isabellina*: (Temm.) in plaats van: (Cretzschmar). — 3°. „The Tring collection of birds” bij H. F. WITHERBY. Een verhandeling over den verkoop, door Lord ROT-

SCHILD, van zijne unieke en, voor de ornithologische wetenschap, van zoo buitengewoon groot belang zijnde, huidencollectie aan „The American museum of natural history”. Met uitzondering van 6000 stuks (waarvan 4000 opgezet) gaat de geheele collectie van 280.000 huiden, tot groot verdriet, vooral natuurlijk van de britsche, maar ook van andere europeesche ornithologen, over den grooten vijver. — Tenslotte de „Notes”, waaronder eene rectificatie van eene mededeeling in den vorigen jaargang (p. 358), waar was gesproken van een koperwiek, *Turdus musicus*, geringd in Noord-Holland den 19/5-'13, en gevangen op Jersey, den 4/11-'13, en die gebleken is een zanglijster, *Turdus philomelus clarkei*, te zijn. De redactie voegt er bij: „We much regret this error, which was due to the „fact that Professor VAN OORT is still using the old name of *musicus* for „the Song-Thrush.”

Tsj. Gs. DE VRIES.

The Condor, Vol. XXXIV, 1932. Paul L. ERRINGTON, Technique of Raptor food habits study (p. 75—86). Dit artikel behandelt de studie van de voeding der roofvogels, gewaarschuwd wordt tegen het teveel trekken van conclusies uit voedselresten bij het nest, resten van vogels vallen meer op dan die van kleine zoogdieren, bij jonge vogels vindt men meer overblijfselen van de prooi dan bij oudere. Ook de haarballen geven niet altijd een juiste indruk van het genoten voedsel, sommige jonge roofvogels bleken beenderen van een juveniele prooi grootendeels te verteren. Onderzoek van de kropinhoud gaf zeer goede resultaten.

J. G. VAN MARLE.

Dansk Fugle, 1931, No. 1. P. SKOVGAARD: „Invasiønen 1930 af Korsnøb”. Geeft een overzicht van de kruisbek-invasie, in dat jaar, in Denemarken. — Johan LANGE: „Mosehornuglen i Marsken ved Ribe”. Verhaalt van 9 paar velduilen, die, in den zomer van 1930, in het lage polderland tusschen Ribe (nederlandsch Ripen) en Skærbæk (Z. W. Jutland), op een gebied van 20 k.m. lengte en 2 k.m. breedte, broedden, terwijl men overigens de soort als een zeldzame broedvogel van Denemarken moet beschouwen. — P. SKOVGAARD: „D. O. C.'s Ringmærkningslister 1928 og 1929”. Geeft de aantallen op, die, in de beide jaren, door de „Deensche Ornithologische Centrale” van diverse vogelsoorten zijn geringd. In totaal 159 soorten met 27.340 exemplaren. — P. SKOVGAARD: „Invasion af Flådspetter” (groote bonte spechten) 1929. — Th. JESSEN: „2 Berigelsø af Danmarks Fauna”. Vermeldt het broeden van de glanskopmees¹⁾ in 1926, '27 en '28 en van de europeesche kanarie in 1928, ten N. van de deensch-duitsche grens. — Th. JESSEN: „Fra Turtelduens Yngleforhold og Udbredelse i Sønderjylland 1926—'28.” (Over de voortplanting en uitbreiding van de turtelduif in Zuid-Jutland). —

¹⁾ Schr. spreekt van „glathovede Sumpmeise”, doch zet er — ter verduidelijking! — heel goemoedelijk *Parus atricapillus* (sic!) achter. Zie mijne opmerking aan het slot.

B. LØPPENTHIN, de redacteur van het „Dansk Ornithologisk Forenings Tidsskrift” twijfelt aan de juistheid van deze waarnemingen (Jrg. 1931, p. 156). Volgens hem staat het lang niet vast, dat JESSEN deze soorten werkelijk kent. L. spreekt echter van een „mathovede Sumpmeise”, *Parus atricapillus salicarius*. (Ref.)

Th. JESSEN: „Svalekliren som ny dansk Ynglefugl.” (Het witgatje als nieuwe deensche broedvogel.) Schr. vond aan de Flensborg Fjord, op 26/5-'27, het eerste nest dezer soort, met 4 sterk bebroede eieren. Later vond hij er nog meer, in totaal 6, en het volgend jaar 11. Alle met 4 eieren. Hij geeft van alle eieren lengte- en breedte-maten. De maxima dezer 68 ova (40.1 m.m. in lengte en 29.8 m.m. in breedte) blijven beneden de tot dusver bekende. Ik was eerst van plan, wat dieper op deze aangelegenheid in te gaan, doch herinnerde me, dat in het „Dansk Ornithologisch Forenings Tidsskrift”, de redacteur, Bernt LØPPENTHIN, blijk geeft, van de geheele geschiedenis niet veel te gelooven. Inderdaad schrijft hij, op p. 156 van Jrg. 1931: „Als J. de vondst van één- of een paar nesten „had vermeld, zou men dat kunnen gelooven, maar 17, zegge en schrijve „17, bezette nesten van het witgatje, door één persoon gevonden, in den „loop van twee achtereenvolgende zomers, dat is te veel van het goede!” Bovendien heeft J. ook niet het geringste bewijs van zijn beweringen kunnen leveren en is, uit gesprekken, zijne „buitengewone onkunde om „trent de meest gewone deensche vogels gebleken.” (Zie, in dit verband, ook mijne nooit op pag. 49. — Ref.)

Th. JESSEN: „Isfugl som dansk Ynglefugl.” (De ijsvogel als deensche broedvogel). — Th. JESSEN: „Dompap som ynglende i Sønderjylland 1926—'28.” (Goudvink, *Pyrrhula pyrrhula coccinea*, broedende in Zuid-Jutland). — Leo MOESGAARD: „Endnu et Bidrag til Kendskabet om Dompappens Yngle-Forekomst i Danmark”. (Nog een bijdrage tot de kennis van het broeden der goudvink in Denemarken). — Leo MOESGAARD: „Gulirisk ny som Ynglefugl i Danmark”. (De europeesche kanarie als nieuwe deensche broedvogel). Schr. vond, 26/6-'30, op het eiland Als (het deutsche Alsen), een nest met 4 jongen, dat, op wielewaal-manier, in een „gaffeltwijg” (in een lindeboom) was gebouwd. Hij zegt, dat dit de 10e nieuwe broedvogel is, waarmede Sønderjylland = Noord-Sleeswijk, de deensche avifauna heeft verrijkt. (Zooals echter hiervóór is vermeld, beweert Th. JESSEN, reeds twee jaar vroeger, bij Kollund, een paar met drie uitgevlogen jongen te hebben waargenomen — Ref.) — Leo MOESGAARD: „Et ejendommeligt Størepræpar”. (Een eigenaardig spreeuwenpaar). Maakte in 1930, op Als (Alsen in de Kleine Belt) twee broedsels, waarvan het eerste reeds op 22 Maart! uitvloog. (Het legsel moet dus reeds een goede maand eerder voltallig zijn geweest. — Ref.) Een paar dagen later werden, bij Aabenraa (het deutsche Apenrade) groote jonge spreeuwen in een nestkastje aangetroffen. Inderdaad buitengewoon vroege data!¹⁾ — „Mindre Meddelelser”. (Kleine mededeelingen). O.a. diverse, in Denemarken geringde, vogels, die in Italië werden geschoten (lepelaar, boschruiter, tureluurs, stormmeeuw, kokmeeuw, torenvalk, ooievaar, lachstern, boerenzwaluw en fitis) en twee deensche boerenzwaluwen, die resp. 6/1-'29 en 17/12-'31, bij Zoutpansberg en Belfast in Transvaal werden gevangen.

¹⁾ Sinds de uitspraak van W. SCHUSTER („Zeitschrift für Oölogie”, 8, 1903, Heft 8, p. 127): „Im Februar hat noch kein Vögel Eier; dahin „lautende Angaben sind a limine zurückzuweisen” zijn er al heel wat „Februar-bruten” gepubliceerd. (Ref.)

Idem, No. 2. Finn SALOMONSEN: „Fra en Rejse i Jylland”. (Van een reis in Jutland). Schr. zegt, dat eenjarige ♂♂ van den zwartgrauwen vliegenvanger, die nog het onvolkomen kleed (bruine rug, net als de ♀♀) dragen, reeds tot voortplanting geschikt zijn. Een man met bruinen rug zong den welbekenden vliegenvangerzang, bij zijn nestgat in een elzenboom. — „Nogle Ornithologiske Notitser især om Kærhøge” af Henning WEIS, samenstillet af P. SKOVGAARD. (Eenige ornithologische aantekeningen, hoofdzakelijk over kiekendieven, van Henning WEIS.) Naar aanleiding van eene kennisgeving van het „Osservatorio ornithologico” te Castelfusano in Italië, dat een aschgrauwe kiekendief, op 16/7-'18 als jonge vogel, door WEIS, bij het Fiil-meer geringd, den 16/4-'31 bij Spezzano Albanese in Calabrië was geschoten, publiceert SKOVGAARD een aantal aantekeningen van den veel te vroeg gestorven, veelbelovenden, jongen deenschen ornitholoog Henning WEIS¹⁾, die hem, door diens ouders, ter beschikking werden gesteld. — Mikkjal D à RYGGI: „Studier af Fuglenes Træk fra Færøerne”. (Studiën over vogeltrek van de Fær-øer). Een overzicht van 951 vogels (in 16 soorten) die op de Fær-øer werden geringd en waarvan 51 stuks weer zijn gevangen. Eén daarvan, een kleine mantelmeeuw, *Larus fuscus* subsp.?, op 3/7-'26 geringd, werd, in het begin van November 1928, bij Exloërmond (Dr.) geschoten. — P. SKOVGAARD: „Er Sortspetten ved at indvandre i Danmark?” (Is de zwarte specht bezig, Denemarken binnen te trekken?). Schr. beantwoordt de vraag niet, doch volstaat met te zeggen, dat de soort in „voorhistorischen tijd” in Denemarken heeft gebroed, en geeft data over het voorkomen in D. gedurende de laatste jaren. — Leo MOESGAARD: „Om nogle for Danmark nye og sjældne Ynglefugle fra Sommeren 1931”. (Over eenige, voor Denemarken nieuwe en zeldzame broedvogels, in den zomer van 1931). De blauwe kiekendief, de (grootte) wulp en de roodborsttapuit. Ook zag schr. op 17/5-'31, in de buurt van Aabenraa (Apenrade) een zestal „Hvidvingede Terne”²⁾. Aangezien in Groot-Britannië ook reeds eenige tientallen voorwerpen dezer soort zijn waargenomen, is het zaak, er eveneens in ons land naar uit te kijken. Het tijdschrift van SKOVGAARD is zéér interessant, maar voor een buitenlander, zelfs al is hij de deensche taal machtig, soms ietwat moeilijk te lezen. Want niet alleen is de nomenclatuur niet up-to-date (meest slechts binair) maar het geeft ook vaak alléén de deensche namen en dan niet eens altijd de officiële.

Fauna och Flora, 1932. Häft I. „En intersexuell fasan” av Einar LÖNNBERG. Bericht over een fazant, geschoten in de laatste helft van

¹⁾ W., die op 3/6-'22, op 30-jarigen leeftijd, na een jarenlang ziekbed stierf, naar men wil, mede tengevolge van de ongemakken, die hij bij zijn, soms langdurig, verblijf in de Jutsche moerassen had te doorstaan, had zijn liefde hoofdzakelijk verpand aan de studie van de broedbiologie der kiekendieven. De resultaten daarvan zijn, na zijn dood, met steun van het „Carlsbergfonds”, gepubliceerd in een schitterend boekwerk, waarvan twee deensche en één engelsche uitgave in het licht zijn gekomen. De laatste, die voor de meeste nederlanders het best toegankelijk is, „Henning WEIS, The life of the harrier in Denmark”, Wheldon and Wesley, Ltd., London, 1923, kan allen liefhebbers dezer zoo interessante vogels warm worden aanbevolen. (Ref.)

²⁾ *Chlidonias leucopterus* (Temm.). (Ref.)

November 1931, op de goederen van Graaf Johan LAGERGREN bij Tyresö, waarbij zoowel (links) een ovarium en oviduct als (rechts) een testikel bleken voor te komen. — „Faunistiskt småplock från Tärnafjällen och Västerbottens Kustland” av Otto HOLM. [Faunistisch kleingoed van de Tärnarots en Westerbottens kustland (Lapmarken)]. Opmerkingen over zoogdieren en vogels, gedurende een drieweeksch verblijf in Juli 1931, aldaar. — „Ornitologiska bidrag från Närke” av Erik ROSENBERG. Het landschap „Närke” (nederlandsch Nerike) ligt ongeveer op 59° N. Br., op de grens van het zuidzweedsche laagland. Schr. geeft een overzicht van verschillende, min of meer zeldzame, soorten, dat in volgende nummer(s) zal worden voortgezet. — „Aterfunna ringmärkta fåglar” av Einar LÖNNBERG. (Teruggevonden geringde vogels). O.a. een ♀ wilde eend, *Anas platyrhynchos*, geringd in Z. O. Skåne (er wordt geen datum vermeld) en gevangen in een eendenkooi op Schouwen, op 16/12-'31. (Mededeeling van onzen secretaris, Dr. EYKMAN). — „Gräshoppsångaren *Locustella naevia* iakttagen vid Västerås” av R. TENOW. (De sprinkhaanrietzanger waargenomen bij Västerås) (a/h Mälarmeer, ten N. W. van Stockholm). — „Smärre meddelanden” (Kleine mededeelingen). O.a. over de notenkraker-invasie van 1931.

Idem, Häft 2. „Några ord om den smånäbbade tjädern *Tetrao parvirostris*” av Einar LÖNNBERG. (Enkele woorden over het kortsnavelige auerhoen). Schr. zegt, dat het „auerhoengeslacht” slechts twee werkelijke soorten omvat (waarvan elk verscheidene „geografische rassen” bezit), nl. het gewone auerhoen, *Tetrao urogallus*, en het kortsnavelige dito, welke laatste in Oost-Siberië leeft, en waarvan drie subspecies: *Tetrao p. parvirostris*, *T. p. macrurus* en *T. p. kamschaticus* worden besproken. — Einar LÖNNBERG vervolgt weer zijn „Aterfunna ringmärkta fåglar”, waarbij o.a. een, in Oost-Skåne (Zuid-Zweden) den 15/6-'29 geringde, buizerd, die, op 16/2-'32, bij Losser (O.) werd gevangen. — Erik ROSENBERG geeft het vervolg van zijne, in Häft 1 begonnen, „Ornitologiska bidrag från Närke”. — „Smärre meddelanden” (Korte mededeelingen). O.a. een overwinterende waterral en een kleurvariëteit van de ringmusch.

Tsj. Gs. DE VRIES.

The Ibis, 1932. Dr. TICEHURST and Mr. WHISTLER, Ornithology of Albania (p. 40—94). Een opsomming van in Albanië voorkomende vogels. Verscheidene vragen over de Albaneesche avifauna worden hier opgelost. Zoowel *Chloris chloris aurantiiventris* (Cab.) als *C. c. mühle* komen voor. *Petronia petronia* blijkt hier nog nominaatvorm te zijn, niet *macrorhynchos*. *Emberiza schoeniclus* is door „intermedius” vertegenwoordigd, terwijl slechts 100 mijl zuidelijker „reiseri” broedend gevonden is. Gewezen wordt op de verschillen in snavelgrootte, in verband met de vraag of alle rietgorzen als rassen van *Emberiza schoeniclus* te beschouwen zijn. Groote variatie werd gevonden onder de verzamelde *Motacilla flava feldegg*, sommige waren niet te onderscheiden van *M. flava thunbergi*, de vraag rijst of men te doen heeft met *thunbergi*, broedend ver buiten zijn verbreidings-gebied of met *feldegg* in een phase welke van *thunbergi* niet te onderscheiden is. *Sitta europaea* bleek naar kleur niet te onderscheiden

van West-Europeesche vogels. Betwijfeld wordt of onderscheiding naar snavelvorm voor deze soort, zooals anderen dat deden, wel mogelijk is. — Eighth Report of the committee on the Nomenclature enz. (p. 94—100). Enkele nomenclatuur wijzigingen worden vastgesteld. *Acanthis linaria linaria* wordt *A. flammea flammea* L., *Nyctea nyctea* wordt *Nyctea scandiaca* L. en *Pyrrhocorax pyrrhocorax*, *Emberiza cirius*, *Turdus musicus*, *Haliaëtus albicillus* en *Alle alle* worden allen trinair, terwijl voor de Britsche lijst *Haemotopus h. ostralegus* naar aanleiding van de studie van SALOMONSEN moet worden *H. h. occidentalis* Neumann. — Finn SALOMONSEN, Description of three new Guillemots (*Uria aalge*) (p. 128—132). Een beschrijving van drie nieuwe subspecies van de zeekoet. Naast de vier bekende vormen *U. a. aalge*, *U. a. intermedia*, *U. a. californica* en *U. a. albionis* (welke volgens schrijver synoniem is met *U. a. helgolandica*) beschrijft SALOMONSEN *U. a. inornata* van de Noord Pacific met grootere vleugel en lichter gekleurde keel dan *U. a. californica*. Van de Fær-øer wordt *U. a. spiloptera* beschreven met dicht gevlekte ondervleugel en flanken, van Beren-eiland benaamt SALOMONSEN de zeekoet wegens groote vleugellengte en een soortgelijke teekening als bij *U. a. spiloptera* en geeft deze de naam *U. a. hyperborea*.

J. G. VAN MARLE.

Ornis fennica, 1932, No. 1. J. SNELLMAN: „Till kännedom om fjällvråkens flyttningsvägar”. (Bijdrage tot de kennis van de trekwegen van den ruigpootbuizerd). Voortzetting van No. 4 van den vorigen jaargang. Ditmaal met duitche „Zusammenfassung”. Pontus PALMGREN: „Lintutieteellisistä tutkimustätivistä”. (Over ornithologischen arbeid). Finsch met duitche „Zusammenfassung”. Schr. zegt, dat de ontwikkeling van de biologie in de laatste jaren verschillende vragen naar voren heeft gebracht, voor welke beantwoording geen dure expedities noodig zijn. Veldzoölogen zullen, door onderlinge samenwerking, de wetenschap echter uitstekende diensten kunnen bewijzen. Hij noemt o.a. de „dichtheid” der vogelbevolking van bepaalde streken, de oecologische betekenis der vogels en de studie hunner levensgewoonten, die, door de snelle ontwikkeling der dier-psychologie, nieuwe betekenisvolle vraagstukken ter oplossing heeft gekregen. Alle onderwerpen, die, voor de ornithologen van Suomi (Finland), dat economisch niet tot de sterkste behoort, als geknipt schijnen. —

Pontus PALMGREN: „Fågeln och dess häckningsrevir”. (De vogel en zijn broedgebied). Zweedsch met duitche „Zusammenfassung”. In zekeren zin een voortzetting van het hiervóór vermelde opstel van denzelfden schrijver. Ook thans roert hij verschillende, zéér belangrijke, onderwerpen aan, voor welke oplossing de talloze kleine en grotere eilandjes van het finsche kust- en merengebied, waarop de vogelbevolking tamelijk geïsoleerd is, zéér geschikte studieterrainen vormen. — Pontus PALMGREN: „Undersökning av våra *Fringilla*-arters biologi som arbetsprogram för S. L. Y. — O. F. F.” (Een onderzoek naar de biologie der beide vinkensoorten — *coelebs* en *montifringilla* — als arbeidsprogramma voor de finsche ornithologen). De bijzonderheden zullen in een volgend nummer worden aangegeven. „Pienä tietöjä” (Korte mededeelingen). O.a. waarnemingen bij het nest van den zwarten specht. Een paar nestelde in een

grooten els, 30 m. van het huis van den berichtgever. Beide vogels werkten aan het gereedmaken van de nestholte. Tsj. Gs. DE VRIES.

Ornitholog. Monatsberichte, 40. Jahrgang, 1932. E. STRESEMANN und K. PALUDAN, Vorläufiges über die ornithologischen Ergebnisse der Expedition STEIN (p. 13—16). De vogels door den heer Georg STEIN, die vanuit Manokwari op Nieuw Guinea, op verschillende eilanden verzamelde, worden door schrijvers bewerkt, 8 nieuwe subspecies beschreven. De typen gaan naar het American Museum of Natural History te New-York.

Der Vogelzug, 3. Jahrgang, 1932. No. 1 geeft verschillende berichten over de door koude bevangen zwaluwen welke uit Hongarije en Oostenrijk naar het zuiden getransporteerd werden en het is merkwaardig hoe goed deze poging slaagde. Bij laatste zendingen uit Oostenrijk wordt gemeld, dat slechts 5% der vogels de drie uur lange reis per vliegtuig niet overleefd hadden. Dagelijks werden tot 30000 dieren vervoerd.

J. G. VAN MARLE.

Korte Mededeelingen (vervolg).

Een rosé-spreeuw, *Pastor roseus* (L.), op het Kamper-eiland geschoten.

15 Juli 1932 ontving ik een prachtig ad. ♂ van de rosé-spreeuw, dat enkele uren te voren door een boer op het Kamper-eiland was geschoten. Het was reeds 14 Juli gesignaleerd en had afzonderlijk bij een troep spreeuwen gezeten.

SNOUCKAERT vermeldt in zijn avifauna (1908) en de aanvullingen (van 1915) de volgende gevallen: Juli 1856, verscheidene geschoten; 15 April 1874, ♂ in N. Brabant (coll. CROMMELIN); 20 Sept. 1885, ♂ juv. gevangen te Harderwijk (coll. Artis); 1 October 1886, ♂ juv. te Harderwijk; 20 October 1893, ♂ juv. te Scheveningen (coll. SNOUCKAERT); 27 Sept. 1894, ♂ juv., bij Leiden (coll. Rijks Museum); October 1897, ♀ juv. te Scheveningen (coll. SNOUCKAERT).

Noch in de aanvullingen van SNOUCKAERT's lijst, van 1923 en 1924, noch in de lijst van de N.O.V. (1925), en evenmin in de latere jaargangen van Club-Organ en „Ardea”, zijn nieuwe gevallen vermeld. Dit voorwerp is dus vermoedelijk het eerste sinds 35 jaar, het eerste adulte sinds 58 jaar, terwijl de laatste — en tevens eenige — Juli-waarnemingen van 76 jaar geleden dateeren!

Het ex. was zeer vet (gewicht: 83 gram, maag: vol); de testes waren weinig ontwikkeld (l. 5×2 mm.; r. $4\frac{1}{2} \times 2\frac{1}{2}$ mm.).

C. G. B. TEN KATE.